

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobci: **a) Dr. Ing. František K.**, nar. xxx
 b) Simona K., nar. xxx,
 bytem xxx, xxx

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
 sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

za účasti: **Wadia a.s.**, IČO: 25048422,
 sídlem Lannova 2113/2a, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MHMP-483591/2014/ODA-O4/Go, ze dne 7. 4. 2014

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7. 4. 2014, MHMP-483591/2014/ODA-O4/Go a rozhodnutí MČ ÚMČ Praha 16, odboru výstavby, dopravy a životního prostředí, oddělení dopravy ze dne 29. 1. 2013, č. j. 022763/10/OVDŽP/MI, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 8.000,- Kč, a to do do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Válková

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobci se domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2014, MHMP-483591/2014/ODA-O4/Go (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, odboru výstavby, dopravy a životního prostředí, oddělení dopravy (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 29. 1. 2013, č. j. 022763/10/OVDŽP/MI (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán prvního stupně uložil žalobcům podle § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 13/1997 Sb.“), povinnost odstranit do 30 dnů od právní moci rozhodnutí pevnou překážku – sklopný antiparkovací sloupek na pozemku parc. č. xxx v k.ú. xxx z veřejně přístupné účelové komunikace Xxx v Xxx.
3. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobců zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobci pod prvním žalobním bodem namítali nepřekoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek jeho důvodů spočívající v tom, že se žalovaný nezabýval jeho odvolacími námitkami, ačkoli k tomu byl povinen. Žalovaný postavil své rozhodnutí na prosté úvaze, že o veřejně přístupnou komunikaci (na níž je založeno právo obecného užívání) jde vždy, když je tato komunikace kolaudována nikoliv obecným stavebním úřadem, nýbrž silničním správním úřadem jako speciálním stavebním úřadem; úvahu uzavřel podle žalobce tak, že pokud bylo parkovací stání nacházející se na pozemku kolaudováno kolaudačním rozhodnutím Úřadu městské části Praha 16 ze dne 17. 12. 2007, čj. 018550/07/OVDŽP/MI, nachází se na pozemku veřejně přístupná komunikace s právem obecného užívání, které nelze omezit instalací sklopného antiparkovacího sloupku. Žalovaný však byl podle žalobce povinen zabývat se uplatněnými odvolacími důvody. Pokud tak neučinil, zatížil podle žalobce napadené rozhodnutí vadou nepřekoumatelnosti.
5. Pod druhým žalobním bodem žalobce namítal, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci. Považoval-li žalovaný za rozhodnou okolnost kolaudaci parkovacího stání, měl tuto okolnost podle žalobce ověřit a získat veškeré potřebné podklady. Pokud by tak učinil, zjistil by podle žalobce, že před předmětným kolaudačním rozhodnutím bylo užívání parkovacího stání povoleno kolaudačním rozhodnutím ze dne 13. 8. 2007 obecným stavebním úřadem – Úřadem městské části Praha 16, odborem výstavby, pod čj. OV-010430/07/MI. Žalovaný tedy ve věci podle žalobce rozhodl na základě neúplných podkladů.
6. Dle námitek vznesených v rámci třetího žalobního bodu bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě kolaudačního rozhodnutí ze dne 17. 12. 2007, které je v rozhodné části nicotné. Důvodem nicotnosti je skutečnost, že předcházející kolaudační rozhodnutí vydané obecným stavebním úřadem dne 13. 8. 2007 založilo překážku věci pravomocně rozhodnuté, která vylučuje, aby užívání pozemku jako parkovacího stání bylo povoleno opakovaně dalším kolaudačním rozhodnutím.
7. Námitkami uplatněnými pod čtvrtým žalobním bodem žalobci brojili proti nesprávnému právnímu posouzení věci. Namítali, že předmětný pozemek není účelovou komunikací ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb., a to ani její součástí, neboť nespĺňuje znaky účelové komunikace dle § 7 zákona č. 13/1997 Sb. Pozemek není podle žalobce ani veřejným parkovištěm ve smyslu § 12 odst. 6 tohoto zákona, jelikož neexistuje rozhodnutí, kterým by byl pozemek zařazen mezi místní komunikace. Vzhledem k tomu, že zpevněná plocha parkovacího stání je součástí pozemku,

nemůže již být součástí (vymezenou částí) sousedního pozemku, na kterém se nachází účelová komunikace. Na pozemku dále nebylo podle žalobců založeno právo obecného užívání, jelikož žalobci ani jejich právní předchůdce neprojeví, byť jen konkludentní, souhlas s veřejným užíváním pozemku. S poukazem na ustálenou judikaturu žalobci dovodili, že k věnování pozemku obecnému užívání nepostačuje souhlas s provedením stavby parkovacího stání. Napadené rozhodnutí dále mělo být dle žalobců vydáno na základě nesprávného výkladu vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m., o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze (dále jen „OTPP“), neboť při povolení stavby obytného souboru „Xxx xxx“, jehož součástí je předmětný pozemek, byla právnímu předchůdci žalobců udělena výjimka spočívající v tom, že část parkovacích stání, která měla být umístěna v uzavřeném prvním podzemním podlaží bytových domů, bude umístěna na povrchu. Účelem poskytnuté výjimky bylo tedy povolení vybudování stání, která budou vyhrazena pro oprávněné uživatele jednotek v přilehlých bytových domech, a nebudou tedy veřejně přístupná.

8. Žalobci mají za to, že napadené rozhodnutí zásadně porušuje vlastnická práva žalobců, jelikož vlastnické právo k předmětnému pozemku bylo zřízeno v dobré víře ve výhradní uplatňování vlastnického práva k předmětu koupě, k jehož ochraně patří i omezení veřejného přístupu na předmětný pozemek.
9. Žalobce uzavřel, že pozemek není účelovou komunikací, resp. veřejně přístupnou účelovou komunikací, na pozemku není založeno právo obecného užívání, a proto nebyl správní orgán prvního stupně oprávněn vydat prvostupňové rozhodnutí.
10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 15. 7. 2014 navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Odkázal na kolaudační rozhodnutí vydané dne 17. 12. 2007 speciálním stavebním úřadem, který povolil užívání dokončené stavby – komunikace pro bytové domy a rodinné domy budované v rámci stavby bytového souboru „Xxx xxx“ a parkovací stání na komunikaci parc. č. xxx v k. ú. xxx. Žalovaný zdůraznil, že antiparkovací sloupky na parkovacích stáních nebyly umístěny a nebyly ani zakresleny v dokumentaci skutečného provedení. Z uvedeného žalovaný dovodil, že v rámci budované stavby se jednalo o veřejně přístupné účelové komunikace. Žalobcem uváděné rozhodnutí o povolení výjimky z vyhlášky OTTP pro stavbu obytného souboru řešilo dle žalovaného povolení umístění menšího počtu garážových stání v podzemní garáži jednotlivých bytových domů, než odpovídá výpočtu dle vyhlášky s tím, že chybějící stání budou zajištěna na komunikacích u jednotlivých objektů. Dle žalovaného však nejde o to, aby parkovací stání byla opatřena antiparkovacími sloupky. Žalovaný doplnil, že kolaudační rozhodnutí je rozhodnutím na stavbu čtyř bytových domů, které se rovněž netýká antiparkovacích sloupků. Žalovaný dále poukázal na § 16 a § 40 odst. 1, 5 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., z nichž vyplývá, že působnost silničního správního úřadu se vztahuje k veřejně přístupným účelovým komunikacím; úřad tak není příslušný k věci, jež se týkají neveřejně přístupných komunikací.

III.

Obsah správního spisu

11. Dne 30. 9. 1997 bylo žalovaným vydáno rozhodnutí o umístění stavby zn. 128770/97, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby Obytný soubor v území „Xxx xxx“, k. ú. xxx v xxx, a to na pozemcích mimo jiné i č. xxx , xxx a xxx s tím, že v bodě 22 je u uvedené, že u každého rod. Domu bude na vlastním pozemku zajištěno 1 odstavné stání v garáži a 1 parkovací stání na terénu pro každý byt.
12. Dne 27. 12. 1999 bylo Obvodním úřadem MČ Praha 5 vydáno rozhodnutí č. j. Vys. Zbr. Ob. 7-6105/99-Bí-R, kterým byla povolena stavba komunikace pro rodinné domy Xxx xxx xxx k.ú. xxx mimo jiné na pozemcích č. xxx , xxx a xxx .
13. Žalobci založili do spisu rozhodnutí Úřadu MČ Praha 16, odbor výstavby ze dne 30. 5. 2007, č.j. OV-005941/07/M1, kterým byla povolena výjimka z ustanovení čl. 10 odst. 3 vyhlášky o OTTP

pro stavbu obytného souboru „Xxx xxx“ k.ú. xxx, při ulici Xxx xxx, objekty xx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx.

14. Žalobci založili do spisu kolaudační rozhodnutí Úřadu MČ Praha 16, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí ze dne 13. 8. 2007, č.j. OV-010430/07/M1, kterým bylo povoleno užívání dokončené stavby bytových domů xxx při ulici Xxx, včetně terénních a sadových úprav, vjezdů do garáží a odstavných stání budované v rámci stavby bytový soubor „Xxx xxx“ k.ú. xxx, při ulici Xxx xxx, povolené mimo jiné i na pozemku xxx.
15. Úřad městské části Praha 16, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí, vydal dne 17. 12. 2007 kolaudační rozhodnutí č. j. 018550/07/OVDŽP/M1, kterým povolil užívání dokončené stavby – komunikace pro bytové domy a rodinné domy budované v rámci stavby bytového souboru a parkovací stání na komunikaci mimo jiné i na parc. č. xxx v k.ú. xxx.
16. Úřad MČ Praha 16 vydal dne 29. 1. 2013, č. j. 022763/10/OVDŽP/MI, kterým uložil žalobcům do 30 dnů od právní moci rozhodnutí odstranit pevnou překážku – sklopný (antiparkovací sloupek) na pozemku č. xxx k.ú. xxx, z veřejně přístupné účelové komunikace Xxx v Xxx. Z odůvodnění se podává, že předmětný pozemek s parkovacím státním je součástí účelové komunikace a je na něm veřejné parkoviště ve smyslu ust. § 12 odst. 6 zák. č. 13/1997 Sb.
17. Žalobci podali dne 20. 2. 2013 do tohoto rozhodnutí odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Žalobci namítli v odvolání stejné důvody jako v žalobě, kromě nicotnosti kolaudačního rozhodnutí ze dne 17. 12. 2007 a existence dalšího kolaudačního rozhodnutí ze dne 13. 8. 2007.
18. Žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí rekapituloval předchozí průběh správního řízení, shrnul závěry vyslovené v prvostupňovém rozhodnutí a sumarizoval obsah námitek, které právní předchůdce žalobce a osoba zúčastněná na řízení proti závěrům vysloveným v Prvostupňovém rozhodnutí vnesli.
19. Žalovaný považoval za zásadní zkoumat, zda se jedná o stavbu v působnosti obecného či speciálního stavebního úřadu. Ze správního spisu dle něj vyplývá, že speciální stavební úřad (Úřad městské části Praha 16, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí), kolaudačním rozhodnutím ze dne 17. 12. 2007 povolil užívání dokončené stavby – komunikace pro bytové domy a rodinné domy budované v rámci stavby bytového souboru a parkovací stání na komunikaci parc. č. xxx v k.ú. xxx. Z uvedeného žalovaný dovodil, že se jednalo o veřejně přístupné účelové komunikace, nad nimiž podle § 40 odst. 1, 5 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb. vykonávají státní správu obce, které mají v této věci postavení silničního správního úřadu. Žalovaný uzavřel, že bylo prokázáno najisto, že se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, přičemž pevnou překážku lze na takovou komunikaci umístit pouze na podkladě povolení příslušného silničního správního úřadu vydaného po projednání s vlastníkem účelové komunikace a se souhlasem příslušného orgánu Policie České republiky. Dojde-li k umístění pevné překážky bez uvedeného povolení, je vlastník pevné překážky podle žalovaného povinen ji odstranit na své náklady ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem. K dalším námitkám žalobců se nevyjádřil.

IV.

Posouzení žaloby

20. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, když byly pro takový postup dány předpoklady stanovené v § 76 odst. 1 s. ř. s.
21. V logice uspořádání žalobních bodů zdejší soud předně přistoupil k posouzení důvodnosti námítky týkající se stěžejního a v podstatě jediného argumentu, na kterém založil žalovaný i prvostupňový orgán své rozhodnutí a to, že užívání předmětného parkovacího pásu na komunikaci č. parc. xxx

v k.ú. xxx, bylo povoleno kolaudačním rozhodnutím speciálního stavebního úřadu ze dne 17. 12. 2007, č. j. 018550/07/OVDŽP/M1, jímž žalobci v rámci druhého žalobního bodu namítali nedostatečně zjištěný skutkový stav věci a to s ohledem na existenci dalšího kolaudačního rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 13. 8. 2007, č. j. OV-010430/07/M1, jehož předmětem bylo mimo jiné i povolení užívání 12 venkovních parkovacích stání mimo jiné i stání na předmětném pozemku č. xxx. Z těchto dvou rozhodnutí tak vyplývá, že o povolení užívání předmětného parkovacího pásu bylo rozhodnuto dvakrát, poprvé však rozhodnutím ze dne 13. 8. 2007, č. j. OV-010430/07/M1, které tak činí následující rozhodnutí ze dne 17. 12. 2007, č. j. 018550/07/OVDŽP/M1, na kterém založili oba správní orgány svou argumentaci, nicotným z důvodu porušení zásady rei iudicata (viz ust. § 77 ve spojení s ust. § 48 odst. 2 správního řádu). Ačkoliv se u rozhodnutí ze dne 13. 8. 20107, č. j. OV-010430/07/M1, jedná o rozhodnutí prvostupňového orgánu, tento ani žalovaný k předmětnému rozhodnutí nikterak nepřihlédly, ani se s jeho existencí nikterak nevyrovnaly, což činí jejich závěry nepodloženými a rozhodnutí nezákonnými.

22. Městský soud proto dospěl (ačkoliv rozdílně od skutkově a právně obdobného případu ve věci 8A 74/2014) k závěru, že napadené rozhodnutí a stejně tak prvostupňové rozhodnutí trpí vadou, která odůvodňuje jeho zrušení - skutkový stav věci, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise.
23. S ohledem na to, že stěžejní právní argument žalovaného nemá oporu ve spise, zdejší soud se omezil na shora uvedené závěry stran vadnosti napadeného rozhodnutí a dalšími žalobními námitkami se z důvodu procesní ekonomie výslovně nezabýval.
24. Pro úplnost však soud podotýká, že v minulosti rozhodl skutkově a právně obdobné případy jiných rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání dalších osob proti obdobným rozhodnutím správního orgánu prvního stupně o uložení povinnosti odstranit ve stanovené lhůtě pevnou překážku – sklopný antiparkovací sloupek z veřejně přístupné účelové komunikace realizované v rámci projektu „Xxx xxx“, které zrušil pro nepřezkoumatelnost, neboť žalovaný se ani v jednom případě řádně nevypořádal s odvolací argumentací účastníků řízení (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 12. 9. 2017, č. j. 5 A 96/2014 – 30, 18. 12. 2008, č. j. 10 A 62/2014-51).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

25. Na základě shora uvedených skutečností soud napadené rozhodnutí žalovaného a zrovna tak prvostupňové rozhodnutí zrušil podle ust. § 76 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 78 odst. 1, 3, 4 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení zohlední žalovaný resp. prvostupňový orgán při rozhodování všechny námitky žalobců a ve svém rozhodnutí se s nimi podrobně vypořádá a řádně je vyhodnotí a řádně vyloží, jakými úvahami byl ke svým závěrům veden.
26. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci měli ve věci úspěch, proto jim soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek v celkové výši 8.000,- Kč. Výrok III. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. července 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu